

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 105. Hugo Grotius a Franciæ Rege liberaliter exceptus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. dus in cista repræsentans, qui vivens
 A. C. 1621. viva sui ingenii Bibliotheca erat.

§. CV.

Hugo Grotius a Franciæ Rege liberaliter exceptus.

Recuperata libertate Grotius Antverpia ad Generales Hollandiæ Status literas dedit, significans, quod omnibus creaturis communi jure suam quaesisset libertatem, & disruptis nequidem vinculis: de cetero autem nil foederato Belgio perniciosum moliri intenderet: sub idem quoque tempus suæ calamitatis fata, & exitum Parisios ad Ludovicum XIII. Franciæ Regem perscripsit, *Newill. l. c.* cujus jussu Verræus Regii Sigilli Præfectus, & Jeanninus Præses eundem de Regis in eum benevolentia certiores reddidere: Lutetiam igitur delatus, summis honoribus excipitur, necnon annua mille aureorum pensione honoratur: Profuit quoque hujus Viri fama ceteris Arminianis, qui patria sua extorres in Franciam confugerant; perceptis enim iniquis vexationibus, quibus a Gomaristis pene excarnificati erant, Rex non modo in suo Senatu eorum causam vindicabat, sed liberam in Regno commorandi, suamque sectam exercendi facultatem

eis

eis indulgebat, ringentibus licet Hugonotis, qui utpote Rupellanæ rebellionis fautores, ac seditionis æstu ferventes, Arminianos tanquam hæreticos, & in Synodo Alesiana sacro, si Superis placet, fulmine percussos plusquam vatiniiano infectabantur odio, eoquod Synodum Dordracensem abominati ab Ecclesia Romana minus, quam ceteri Calvinistæ circa Prædestinationis doctrinam secederent.

Hunc Virum in Communione Catholica anno Christi millesimo sexcentesimo quadragesimo quinto obiisse, existimant nonnulli; id omnino certum est, eundem in exilio ex evolutis Catholicorum libris, & ex commercio cum eruditis Catholicis, necnon ex tædio & odio Calvinismi, & fors etiam ex summo pacis & concordiae studio potius ad Catholicam fidem, quam ad quamcunque aliam sectam propendisse: scripsit etiam in summi Pontificis favorem de Anti-Christo: vere etiam Catholico calamo & animo conceptus videtur ejus liber *de veritate Religionis Christianæ*; in quo Grotius cuncta, quæ celeberrimi Catholicæ fidei defensores Justinus, Athenagoras, Tertullianus aliique ad convincendos impios & infideles protulere, summa exactitudine, efficacia, & ordine congeffit. Refert quo-

Sæc. XVII.
A. C. 1624.

Briet. An-
nal. Mundi
t. 7. p. 519.

Sæc. XVII. quoque Maurerius, quod moribundus
 A. C. 1621. colloquium cum Sacerdote Catholico
 instituerit, & Prædicantem Calvinia-
 num ad se advenientem non admiserit;
 Philippus quoque Brietius de hoc Viro
 ita scripsit; *in eo vix hæretici quicquam
 fuit, præter externum cultum & nomen,
 quæ etiam parabat ejurare, ut significavit
 mihi, & Dionysio Petavio, idque fecisset
 maturius, nisi ad Ecclesiam comitator, li-
 cet forte imprudenter, redire malisset.*
 Unicum, quo Calvinistæ Grotium in
 eorum secta decessisse sibi blandiuntur,
 argumentum desumunt ex Joannis Qui-
 storffii Prædicantis Rostochiani epistola
 ad Colovium, in qua ille recenset, se
 moribundo postremam præstitisse ope-
 ram, ac Grotium ab ipso admonitum,
 se peccatorem, & Publicanum fuisse
 professum, atque in solo Christo om-
 nem sibi spem esse repositam dixisse:
 Num vero non itidem Catholici omnes
 mori desiderant in communione Christi,
 extra quam nulla salus, & in quo solo
 tanquam primario Mediatore unicam
 salutis suæ spem reponunt? Quocirca
 haud immerito Antonius Arnaldus fa-
 cete Quistorffium redarguit, quod Gro-
 tium, in qua communione vel Eccle-
 sia Catholica, Calviniana, Lutherana
 &c. mori vellet? interrogare oblitus
 sit: magis adhuc ridicula est Clerici
 respon-

responsio, dicentis, quod Quistorffius id non interrogarit, eoquod Grotium in communione Christi mori velle agnoscens, cetera superflua fore crediderit, cum non in communione Pontificis, aut hujus vel illius Ecclesiæ salus sit reposita. Verum adeo infulsa est hæc responsio, ut etiam recens quidam Protestantium Scriptor hæc addiderit: *valde dubito, hanc rationem fuisse Quistorffio, cum ab illa quæstione abstinerit, quæ tamen necessaria fuisset erga Virum, quem ipsi ob dogmatum varietatem, & doctrinas multas Calvinistis & Lutheranis adversas, quas paulo ante & sæpius vulgaverat, nulli Ecclesiæ satisfecisse scribunt: Unde haud mirum, quod tota Quistorffii relatio studiose conficta a non paucis credatur, eadem forte venia, qua mortalibus frequenter talia comminisci assuetis, nemo facile fidem habet, ne tunc quidem, cum verosimilia loquuntur.*

Sæc. XVII.
A. C. 1621.

§. CVI.

*Angliæ Ordinum comitia a Jacobo I.
Rege celebrata.*

Hoc item anno die vigesima tertia Januarii Jacobus I. Angliæ Rex comitia celebrabat, ad quorum initium sermonem habuit, cujus prolixitas

Le-
ctori cap. 1.

Meteran.
Hist. Belg.
l. 41. p. 312.
Lotich. rer.
Germ. l. II.
cap. 1.